

cselló

Alíz mozaikjai

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVI. évfolyam, 14. szám, 2022. április 8.

Az egyik a törött sarkával megsebzi a kezem. Lemegyek, megnézem, hol jár az apám a festésben. És azt hiszem, meg is untam az egész mókát. Úgy látom, apám végzett mára. A pappal beszélget. Szép, és ha egészen készen lesz, fel lehet újítani, és ki lehet tenni a padláson lévő ikonokat. Azzal lesz még inkább ünnepien szép a fal, mondja apámnak a pap.

A földön hagyom a szilánkokat, megsebzem magam, beülök az autóba és elindulok az apámhoz. A ház előtt állok, de nem tudok bemenni. Csend van. Aztán gondolok egyet, és elmegyek a boltba sörért. Évtizede nem voltam a kisboltban. Meglepődöm, hogy ugyanaz a férfi szedi a kosarakat, mint kiskoromban. Akkor is öreg volt már. Valami agybaja van. De kinek nincs?